

Constantin Abăluță

marea după ce nu voi mai fi

CHARMIDES
2013

cuprins

MAREA DUPĂ CE NU VOI MAI FI

TABLOURILE	7
FÂNTÂNA ELECTRICĂ	8
SCAUNUL VERDE	10
MASA DE GRĂDINĂ	12
UNDE SE PUN LUCRURILE	14
NU VOI AJUNGE... ..	15
ÎN DIMINEȚI PLOIOASE	16
NORUL DE ZĂPADĂ	17
TESTAMENT	18
DROG	20
SCHIMB	21
CASA UNCHIULUI MEU	22
PLOAIA DE PRIMĂVARĂ	24
GENERAȚIA DE UȘIERI	25
PĂLĂRIA DE PAIE	26
MAREA DUPĂ CE NU VOI MAI FI	27
1 (Sunt trist. Trebuie să arunc gunoiul).	27
2 (Atâția pereți îmi ies în cale).	28
3 (Dimineată).	29

4 (Zi de zi aștept necunoscutul)	30
5 (Dimineață)	31
6 (Telefon de la Silvica: nu vreau să mor)	32
7 (Singur în casa nouă)	33
8 (Pierd timpul, îmi place tot mai mult)	34
9 (Zile ferite de soare. Nu ies din casă)	35
UNDEVA DEPARTE	36
1 (Într-o seară un tren îți covârșește respirația)	36
2 (Odăile prietenilor au depărtarea caldă)	37
3 (Sunt semne mici pe geam)	38
4 (Sunt undeva departe)	39
5 (Zilele aleargă de la un capăt la altul al lumii)	40
ZILNIC ÎMI PERFECTIONEZ SINGURĂTATEA	41
PODUL CARE SE OPREȘTE LA MIJLOCUL RÂULUI (1-3)	42
BALCONUL CU UȘĂ ZIDITĂ (1-3)	43
SĂ AȘTEPTI SCRISORI... ..	45
ÎN ACEA ZI	46
MĂ FĂCEAU SĂ CRED... ..	47
ÎN VARA ACEEA	48
OAMENI PE STRĂZI (madrigal)	49
PRIVELIȘTE MARINĂ	50
ȘI DACĂ E NOAPTE... ..	51
TINEREȚEA	52
MOARTE LA TOULON	
CEI CE VĂD TURNUL EIFFEL DE PE TERASĂ	57
1 (Seară de seară liniștea de pe terasa noastră)	57
2 (Trenurile cu care vream să plec la bruges au fost anulate)	57
3 (Cineva a aprins două ochiuri de aragaz în bucătăria noastră)	58
4 (Cei ce văd turnul eiffel de pe terasa lor)	59
5 (În odaia noastră lumina nu vine de la cer)	60
6 (Nu știți nicicând câtă durere)	60

Respect	7 (Aștept un e-mail care nu mai sosește)	61
	8 (Noapte de noapte marele luminator îmi alungă somnul)	62
	9 (De pe terasa tapetată cu tablă argintie se vede turnul eiffel)	63

MOARTE LA TOULON

	1 (Pinul strâmb cu două smocuri ciufulite din curtea lui Gérard) ..	64
	2 (În salon se-mprăştie rumoarea mării)	65
	3 (Caillou omul cu două coşuri de ciuperci)	66
	4 (Tăcere)	70
	5 (Ultima zi în casa de la marginea mării)	71
	6 (Senzaţia propriei tale postumităţi)	72
	7 (Doi chiparoşi în curtea vecinului şi alţii în depărtare)	73
	8 (Acolo unde se-ntălnesc mările)	74
	9 (Ziua pe care-am aşteptat-o e aici)	75
	10 (În pinul de deasupra mării stă un scorpion)	76
	11 (În ţara acelor de pin şi-a soarelui călătorind pe mare)	77
	12 (Seara)	79
	13 (Câteva zile mai târziu totul se va fi stins)	80

TURNUL ORELOR

	1 (Abilă ploaie intermitentă)	81
	2 (Oraş medieval)	82
	3 (Fiecare zi cu tăcerea ei anume)	83

TRIPTIC LA SENEFFE

	I (După un deceniu din nou la Seneffe)	84
	II (Azi a fost o zi călduroasă)	85
	III (Vom căuta răbdător străzile care duc către mare)	86

CINEVA MÂNCA STRUGURI

PLOAIA

REQUIEM

REQUIEM

	1 (Acum tu poţi ieşi din moarte fără pic de ură)	91
	2 (Cenuşie zăpadă pe case)	93
	3 (Pe trotuarul pe care vei veni potrivesc închipuita ta umbră)	95
	4 (Această tăcere a cuiva nevăzut din jurul meu)	96
	5 (Acum dacă aş auzi glasul tău s-ar face noapte)	97
	6 (Între cei patru pereţi ai unei odăi demult dispărute)	98

EU SUNT TOȚI OAMENII PE CARE I-AM VĂZUT ÎN VIAȚĂ

EU SUNT TOȚI OAMENII PE CARE I-AM VĂZUT ÎN VIAȚĂ	103
1 (eu sunt toți oamenii pe care i-am văzut în viață)	103
2 (urcând prin trecătoarea îngustă)	105
3 (am avut întotdeauna zile în plus în creier și zile în minus în sânge)	107
4 (decum ai ajuns în lume)	109

ÎN LĂCAȘUL LOR

ÎN LĂCAȘUL LOR.....	115
---------------------	-----

TABLOURILE

MAREA DUPĂ CE NU VOI MAI FI

TABLOURILE

În apartamentul în care ne-am mutat
pereții goi așteaptă tablourile
pe care le-am adus din casa cea veche
și stau acum înghesuite-n debara
ca niște imigranți așteptând să li se decidă soarta
unde vor fi noile lor locuri de muncă
în lumina cărei ferestre vor străluci
ce mobilă apropiată le va oferi prietenia
în miez de noapte cărei veioze i se vor destăinui

o rază de soare se plimbă pe pereți
poate caută ea locul tablourilor
poate dă ea de lucru imigranților din debara
mie îmi vine prea greu
le tot văd pe pereții celeilalte case
nu pot să le desprind de lucrurile de acolo
nu pot să uit cum se grupau ele în jurul golului
lăsat de tabloul furat

ajută-mă, rază de soare,
doar tu, lipsită de orice memorie,
poți găsi regula de aur și recompune imaginile
ca și când au fost născute-n clipa asta

FÂNTÂNA ELECTRICĂ

În mijlocul odăii mele fântâna electrică trage din greu
 în prostie am comandat-o acum un an când m-am mutat
 și iată că acum nu mai scap de ea
 dimineata hârâie și scuipe ca o bătrânică ofticoasă
 Gabi spune că în zilele-nsorite susură imnul republicii
 de foame îi răspund eu rânjind
 sunt supărat pe mine
 că nu mă-ndur s-o azvârl în spatele blocului
 plină cu apă de ploaie să-mbăieze javrele cartierului.
 M-am învățat să trec cu vederea gâlceville ei cu igrasia din colț.
 Sfârâitul electric acompaniază versurile ce-mi țâșnesc din
 creier.

Botnița de apă cenușie acoperă glasul prietenilor mei
 la telefon. E multă muncă în pereții albi care nu-s observați
 de nimeni. Războiul colțurilor întunecoase
 cu înnecații viitori și răbdarea mea de-a amănuți
 praful pe mobile. Praful e o încununare a salutarilor fără
 răspuns.

Acei oameni care trec pe stradă cum ar trece printr-o odaie
 și s-ar ascunde sub fotoliul hârbuit
 tăcând chitic până la sfârșitul vieții lor. Ascultând cel mult
 hârâitul electric al băbuței ofticoase de care nu mai reușesc
 să scap. Salutul anunțat al apei care moare în odaia
 mea

fără ca nimeni să știe, fără ca nimeni să poată face ceva
și doar când e o pană de curent răsuflu ușurat în întuneric
și ascult câinii care latră în spatele blocului. Îmi lipsesc

fruntea

de marginea rece a bazinului și rămân așa rugându-mă
pentru înnecații viitori ai lumii răsucită de potop. Căci

javra asta de fântână electrică trebuie să știe ea ceva
de hârâie atâta,

trebuie că e vreo rudă îndepărtată cu Noe, sau cu

Zorobabel.

Când se restabilește curentul n-am timp să mă feresc
și primul jet îmi stropește fruntea cu salivă de dincolo de

vreme

care se usucă încet în sfârșitul motorașului electric

iar Gabi intră în odaie și-mi pune pe masă un pahar cu apă
contemporană.

SCAUNUL VERDE

Scaunul verde al lui Gabi, busolă, roză a vânturilor, în seama lui las micul nostru apartament să-l conducă prin ceața persistentă a orașului și-a lumii să-l plimbe pe străduțele însozite trecând pe lângă curți cu flori și arbori fericit că poate să-și dispute amical subtilele nuanțe ale verdelui.

Scaunul verde era odinioară nedeslipit de pianul negru pe el stătea băiatul sau fata care întorcea foile partiturii când ei lipseau era trist părăndu-i-se că pianistul încurcă notele suporta adesea un pahar cu apă băut de pianist în pauzele bucății ori la sfârșit în timpul aplauzelor

La moartea pianistului Gabi s-a trezit cu scaunul verde lăsat moștenire („era singura ce întorcea foile la țanc”) eu și Gabi stăm azi pe rând pe scaunul verde în fața computerului și buchisind la traducerile noastre auzim când și când sunete de pian ceața de afară parcă se mai potolește poștașul sună la ușă dar noi nu-i răspundem

e atâta liniște în apartament că scaunul verde ne întreață:
unde au dispărut aplauzele, unde e tusea inopinată,
unde râsetele de copii
iar noi nu știm ce să-i răspundem
și buchisim mai abitir la traduceri noastre

MASA DE GRĂDINĂ

Ce e mai rău de masa de grădină pe care am cunoscut-o în

debut

Atunci când eram bolnav și vrea să stau și să beau

limonadă

Am potriveam paharul la gura pentru mișcarea de soare

și să mă simt în siguranță mai bine. Dar nu-i posibil căci

masa e

deranjată și piesele stivare

ca rețevile unui animal preistoric în beciul mizeriei

E prea târziu să interpretezi o tentativă de eliberare?

Să oltă balconul ca nouă neapărată

veștii noastre de grădină din plastic galben decolorat? Să

da

taxelor de soare posibilitatea să crească anul tot mai tot

care mi s'ar putea trece în minte să mă simt în

Într-o clipă a acestei întinzi

căni balconul e mic masa prea mare

și doar o țintă venind să justifice

fermele noastre galbene prin țările de soare din balcon

cu care vânturile răvășite din apartament de aer condiționat

E un bloc civilizat unde toate s'au dus pe mână

Locurile sunt voluminoase sunt amănate în apartate

blocați ori date guvernului

Căpăle vechi și pantofi scărbați pe un lăptos ghid